

Un grup de joves saltant i ballant.

Califòrnia. Posteriorment, Dalí convidaria Illa a sopar al restaurant Via Veneto, juntament amb una troupe d'onze persones, així com dos xinesos i un director de cine underground desplaçats des de Califòrnia. L'humorisme del genial pintor es va fer palès, com recorda Illa, "quan parlant del *happening* va exposar la idea surrealista de que hi hagués un helicòpter que anés llançant sardines a la gent, i a més a més màquines d'escriure, cosa que evidentment no es va poder dur a terme". D'altra banda, sí que es veuria plasmada la idea daliniana de que hi hagués un ramat de bens entre el públic.

Amb la plaça de la Porxada plena de gom a gom i les càmeres de la televisió alemanya enregistrant la gesta, el 19 d'agost de 1974, Salvador Dalí va celebrar a Granollers el *happening* "Viatge a l'Alta Mongòlia", que va dedicar al gran escriptor **Ramón Gómez de la Serna**.

Entre les activitats previstes, el geni dels rellotges tous i dels bigotis punxaguts havia d'ensenyar a un grup de xinesos a ballar sardanes. Però finalment va resultar impossible, "degut a l'excés d'èxit", com va declarar el pintor. Això no va impedir que la cobla posés el colofó a tan memorable vetllada, tot interpretant diverses sardanes.

El *happening* de Granollers va ser una apoteosi daliniana, un esclat d'alegria, una simfonia col·lectiva de colors com no s'havia vist mai. De París a Londres, i de Nova York a Tokio, l'esde-

Jim al costat de la sublim Gala, a la casa de Port Lligat.

veniment va tenir una repercussió mundial. A tall de lema, el geni va deixar escrit: "Vanitat de vanitats i tot és vanitat, deia l'Eclesiastés: *happennig* de *happenings* i tot és *happening*, diu Dalí". A l'èxit d'aquella diada, que va convertir Granollers en la capital mundial del *happening*, hi van contribuir un bon grapat de joves avançats, entre d'altres, **Josep Lluís Arimany**, **Vicenç Vacca**, **Josep Eloy**, **Quique Garcia**, **Assumpció Rion**, **Francesc Bellavista**, **Pere Pagès**, **Albert Arimany**, **Jordi Gázquez**, **Elvira Novellón**, **Josep Serra**, **Joan Lacueva**, **Manolo Segura**, **Albert Carballo**, **Roser Tió**, **Claudi Arimany**, **Modest Bellavista**, **Josep Maria Viaplana**...

Després del seu pas triomfal per Granollers, Dalí sempre deia el següent: "quan el semàfor es posa verd i la gent travessa el carrer, d'una mirada sabria distingir els que són de Granollers dels que no ho són, per una aureola especial". I el gran bruixot empor-danès no va trigar a demostrar el seu poder, amb motiu precisament de la visita que li va fer Joan Illa acompanyat d'una trentena llarga de granollerins, per tal de projectar-li la pel·lícula del *happening* que havia filmat el Doctor **Arimany**.

"A l'entrar tanta gent aquell dia a la casa de Port Lligat -explica Joan Illa- se'n van colar un parell que no eren de Granollers, i allò que semblava una boutade es va fer realitat". Dalí va començar a mirar a la gent, i es va atançar a una parella per interrogar-los:

—Vostès són de Granollers?

—No, nosaltres som de Terrassa

—I què hi fan aquí?

—Oh, hem vist que entrava molta gent i per curiositat també hi hem entrat

—No! No! Això està reservat només pels de Granollers.

Fora... Fora...

Val a dir, que un cop solucionada la qüestió, Salvador Dalí, acompanyat per la sublim **Gala**, va fruit d'allò més veient la pel·lícula del *happening* amb els seus amics granollerins. I, com apunta el gran agitador Joan Illa, "mentre contemplava l'increïble show de la gent amb les mànegues de pintura, va dir que li recordava l'esclat de la Revolució d'Octubre de 1917".

Tot i que necessitaríem un altre article per analitzar les causes del (gairebé) desert cultural en què ha caigut Granollers, després d'aquella gran campanada mundial daliniana, és probable que la resposta s'amagui darrera les sàvies paraules del desaparegut **Jaume Maspons**, tot un model d'ètica periodística i humana: "Quan hi havia el CIT Granollers bullia, i ara no bull".

